

«فراق»؛ با موسیقی اصیل ایرانی به برج آزادی می‌آید

ارکستر موسیقی ایرانی «فراق» به سرپرستی و رهبری حمیدرضا جوان، روز جمعه ۶ شهریور ماه در سالن اصلی برج آزادی روی صحنه می‌رود. این کنسرت با همکاری آکادمی موسیقی آوا و خوانندگی طاهر حسینی برگزار و مجموعه‌ای از قطعات ماندگار موسیقی اصیل ایرانی با محوریت آثار محمدرضا لطفی و پرویز مشکاتیان را اجرا می‌کند. این آثار با تنظیم و اجرای ارکستر «فراق» و با بهره‌گیری از رنگ آمیزی سازهای ایرانی، روایتی تازه از موسیقی اصیل ایرانی ارائه می‌کند. مریم مهرابی، عسل زندیه و نگار احمدی همخوان این اجرا هستند. ارکستر «فراق» تلاش دارد با تکیه بر آثار بزرگان موسیقی، مخاطبان موسیقی اصیل ایرانی را همراه کند.

ایرنا

دومین «نقاشی بازی» به ارسباران رسید

نمایشگاه نقاشی «نقاشی بازی ۲» با سرپرستی آرزو آزادی، الهام نیاورانی و فاطمه طهرانی، پنجشنبه ۵ شهریورماه در فرهنگسرای ارسباران افتتاح می‌شود.

این نمایشگاه با مشارکت کانون فرهنگی تربیتی فجر منطقه ۱۰، جهانی از تخیل کودکان را به نمایش می‌گذارد؛ جایی که مرز میان واقعیت و خیال شکل دیگری دارد و نقاشی، زبانی برای بیان احساس و نگاه متفاوت کودکان به جهان است.

اختتامیه «نقاشی بازی ۲» چهارشنبه ۱۱ شهریور ساعت ۱۴:۳۰ برگزار می‌شود و شامل رونمایی از کتاب، نشست تخصصی و اجرای موسیقی کودکان به سرپرستی پویا امام‌بخش است.

این نمایشگاه تا ۱۱ شهریور، هر روز از ساعت ۱۰ تا ۱۹ پذیرای علاقه‌مندان خواهد بود.

مهر

روایت ساناز افخمی موحدی از زندگی «غریبه‌ای» درون انسان

بخش ناشناخته وجود ما لزوماً ترسناک نیست

وی افزود: حدود پنج سال است که در زمینه هنر فعالیت می‌کنم و در سه سال اخیر تمرکز بیشتری بر موضوع پرتره داشته‌ام. هدفم از برگزاری این نمایشگاه این بود که بخشی از دغدغه‌ها و نگاه شخصی خودم را با مخاطبان در میان بگذارم و آن‌ها را با مفهوم این بخش ناشناخته وجود انسان مواجه کنم؛ به گونه‌ای که این حس ناشناخته بودن پس از دیدن آثار نیز در ذهن مخاطب باقی بماند.

این هنرمند و دانش‌آموخته کارشناسی ارشد معماری، با اشاره به ارتباط آثارش با معماری گفت: رشته تحصیلی من کارشناسی ارشد معماری است و در بسیاری از آثارم مفاهیمی مانند خلأ، ایستایی و عناصر معماری حضور دارند. همان‌طور که فضاهای معماری می‌توانند تخریب شوند، شخصیت انسان نیز در طول زندگی تغییر می‌کند، حرکت دارد، ترک می‌خورد و دستخوش تحول می‌شود و من نیز تلاش کردم این مفاهیم را در آثارم نشان دهم.

افخمی موحدی ادامه داد: برخی از آثار هنوز خام هستند و به نوعی مانند انسانی هستند که هنوز به پختگی نرسیده و در حال تکامل است. به همین دلیل، بخشی از فرآیند خلق آثار برای من نیز به تجربه، تغییر و رسیدن تدریجی به یک شکل نهایی مربوط می‌شود.

وی درباره پیام اصلی نمایشگاه برای مخاطبان، بیان کرد: بیشتر می‌خواستم نشان دهم بخشی از وجود ما که هنوز آن را ناشناخته‌ایم، درونمان زندگی می‌کند و این موضوع برای همه انسان‌ها مشترک است. مواجهه با این بخش ناشناخته لزوماً اتفاق ترسناکی نیست و می‌تواند فرصتی برای شناخت بیشتر خود باشد.

افخمی موحدی درباره حمایت از هنر مجسمه‌سازی و هنرمندان این عرصه در مشهد گفت: در مدت اخیر احساس می‌کنم مسئولان توجه بیشتری به هنر نشان داده‌اند و این موضوع باعث خوشحالی است. به نظر من باید این توجه و حمایت بیشتر شود و مردم نیز برای حضور در گالری‌ها و آشنایی با هنر و هنرمندان تشویق شوند.

این هنرمند با اشاره تأثیر برگزاری نمایشگاه‌ها در دیده‌شدن هنرمندان تصریح کرد: پس از برگزاری این نمایشگاه که دوروز از آن گذشته، احساس می‌کنم چنین رویدادهایی می‌توانند از نظر افزایش اعتمادبه‌نفس هنرمند و همچنین دیده‌شدن آثار بسیار مؤثر باشند. وقتی مردم به نمایشگاه می‌آیند و با آثار هنری مواجه می‌شوند، ارتباط بیشتری میان هنرمند، اثر و مخاطب شکل می‌گیرد.

وی درباره بازخورد مخاطبان نسبت به نمایشگاه اظهار کرد: انتظار چنین بازخورد خوبی را نداشتم. چیزی که برایم جالب بود، میزان آگاهی و درکی بود که مخاطبان عمومی نسبت به آثار هنری داشتند. تصور نمی‌کردم تا این اندازه با آثار ارتباط برقرار کنند و این موضوع برای من بسیار ارزشمند و امیدوارکننده بود.

ساناز افخمی موحدی هنرمند نقاش گفت: نمایشگاه «غریبه‌ای در من» با تمرکز بر بخش‌های ناشناخته وجود انسان و تجربه‌های درونی او، مخاطب را به مواجهه با لایه‌هایی از هویت و احساسات انسانی دعوت می‌کند؛ جایی که هنر تلاش دارد از ناشناخته‌هایی بگوید که گاهی درون هر انسان زندگی می‌کنند.

وی درباره هدف و مفهوم برگزاری نمایشگاه آثارش اظهار کرد: بخشی از وجود هر انسان همواره ناشناخته باقی می‌ماند و گاهی انسان در مواجهه با مشکلات، روابط و خاطرات، با این بخش ناشناخته وجود خود روبه‌رو می‌شود. این بخش برای همه انسان‌ها وجود دارد و لزوماً چیز ترسناکی نیست، بلکه می‌تواند بخشی از هویت و تجربه درونی انسان باشد.

ایستنا

